

rén

zhī

chū

xìng

běn

shàn

人之初性本善

xìng

xiāng

jìn

xí

xiāng

yuǎn

性相近习相远

gǒu

bù

jiào

xìng

nǎi

qiān

苟不教性乃迁

jiào

zhī

dào

guì

yǐ

zhuān

教之道贵以专

xī

mèng

mǔ

zé

lín

chù

昔孟母择邻处

zǐ

bù

xué

duàn

jī

zhù

子不学断机杼

dòu

yàn

shān

yǒu

yì

fāng

窦燕山有义方

jiào

wǔ

zǐ

míng

jù

yáng

教五子名俱扬

yǎng

bù

jiào

fù

zhī

guò

养不教父之过

jiào

bù

yán

shī

zhī

duò

教不严师之惰

zǐ

bù

xué

fēi

suǒ

yí

子不学非所宜

yòu

bù

xué

lǎo

hé

wéi

幼不学老何为

yù

bù

zuó

bù

chéng

qì

玉不琢不成器

rén

bù

xué

bù

zhī

yì

人不学不知义

wéi

rén

zǐ

fāng

shǎo

shí

为人子方少时

qīn

shī

yǒu

xí

lǐ

yí

亲师友习礼仪

xiāng

jiǔ

líng

néng

wēn

xí

香九龄能温席

xiào

yú

qīn

suǒ

dāng

zhí

孝于亲所当执

róng

sì

suì

néng

ràng

lí

融四岁能让梨

tì

yú

zhǎng

yí

xiān

zhī

悌于长宜先知

shǒu

xiào

tì

cì

jiàn

wén

首孝悌次见闻

zhī

mǒu

shù

shì

mǒu

wén

知某数识某文

yī

ér

shí

shí

ér

bǎi

一而十十而百

bǎi

ér

qiān

qiān

ér

wàn

百而千千而万

sān

cái

zhě

tiān

de

rén

三才者天地人

sān

guāng

zhě

rì

yuè

xīng

三光者日月星

sān

gāng

zhě

jūn

chén

yì

三纲者君臣义

fù

zǐ

qīn

fū

fù

shùn

父子亲夫妇顺

yuē

chūn

xià

yuē

qiū

dōng

曰春夏曰秋冬

cǐ

sì

shí

yùn

bù

qióng

此四时运不穷

yuē

nán

běi

yuē

xī

dōng

曰南北曰西东

cǐ

sì

fāng

yīng

hū

zhōng

此四方应乎中

yuē

shuǐ

huǒ

mù

jīn

tǔ

曰水火山木金土

cǐ

wǔ

xíng

běn

hū

shù

此五行本乎数

yuē

rén

yì

lǐ

zhì

xìn

曰仁义礼智信

cǐ

wǔ

cháng

bù

róng

wěn

此五常不容紊

dào

liáng

shū

mài

shǔ

jì

稻梁菽麦黍稷

cǐ

liù

gǔ

rén

suǒ

shí

此六谷人所食

mǎ

niú

yáng

jī

quǎn

shǐ

马牛羊鸡犬豕

cǐ

liù

chù

rén

suǒ

sì

此六畜人所饲

yuē

xǐ

nù

yuē

āi

jù

曰喜怒曰哀惧

ài

è

yù

qī

qíng

jù

爱恶欲七情具

páo

tǔ

gé

mù

shí

jīn

匏土革木石金

sī

yǔ

zhú

nǎi

bā

yīn

丝与竹乃八音

gāo

céng

zǔ

fù

ér

shēn

高曾祖父而身

shēn

ér

zì

zì

ér

sūn

身而子子而孙

zì

zì

sūn

zhì

xuán

céng

自子孙至玄曾

nǎi

jiǔ

zú

rén

zhī

lún

乃九族人之伦

fù

zì

ēn

fū

fù

cóng

父子恩夫婦从

xiōng

zé

yǒu

dì

zé

gōng

兄则友弟则恭

zhǎng

yòu

xù

yǒu

yǔ

péng

长幼序友与朋

jūn

zé

jìng

chén

zé

zhōng

君则敬臣则忠

fán

xùn

méng

xū

jiǎng

jiū

凡训蒙须讲究

xiáng

xùn

gǔ

míng

jù

dú

详训诂名句读

wèi

xué

zhě

bì

yǒu

chū

为学者必有初

xiǎo

xué

zhōng

zhì

sì

shū

小学终至四书

lùn

yǔ

zhě

èr

shí

piān

论语者二十篇

qún

dì

zǐ

jì

shàn

yán

群弟子记善言

mèng

zǐ

zhě

qī

piān

zhǐ

孟子者七篇止

jiǎng

dào

dé

shuō

rén

yì

讲道德说仁义

zuò

zhōng

yōng

zǐ

sī

bǐ

作中庸子思笔

zhōng

bù

piān

yōng

bù

yì

中不偏庸不易

zuò

dà

xué

nǎi

céng

zǐ

作大学乃曾子

zì

xiū

qí

zhì

píng

zhì

自修齐至平治

xiào

jīng

tōng

sì

shū

shú

孝经通四书熟

rú

liù

jīng

shǐ

kě

dú

如六经始可读

shī

shū

yì

lǐ

chūn

qiū

诗 书 易 礼 春 秋

hào

liù

jīng

dāng

jiǎng

qiú

号 六 经 当 讲 求

yǒu

lián

shān

yǒu

guī

cáng

有 连 山 有 归 藏

yǒu

zhōu

yì

sān

yì

xiáng

有 周 易 三 易 详

yǒu

diǎn

mó

yǒu

xùn

gào

有 典 谟 有 训 诰

yǒu

shì

mìng

shū

zhī

ào

有 誓 命 书 之 奥

wǒ

zhōu

gōng

zuò

zhōu

lǐ

我周公作周礼

zhe

liù

guān

cún

zhì

tǐ

著六官存治体

dà

xiǎo

dài

zhù

lǐ

jì

大小戴注礼记

shù

shèng

yán

lǐ

lè

bèi

述圣言礼乐备

yuē

guó

fēng

yuē

yǎ

sòng

曰国风曰雅颂

hào

sì

shī

dāng

fèng

yǒng

号四诗当讽咏

shī

jì

wáng

chūn

qiū

zuò

诗既亡春秋作

yù

bào

biǎn

bié

shàn

è

寓褒贬别善恶

sān

chuán

zhě

yǒu

gōng

yáng

三传者有公羊

yǒu

zuǒ

chuán

yǒu

gǔ

liáng

有左传有谷梁

jīng

jì

míng

fāng

dú

zì

经既明方读子

cūo

qí

yào

jì

qí

shì

撮其要记其事

wǔ

zǐ

zhě

yǒu

xún

yáng

五子者有荀扬

wén

zhōng

zǐ

jǐ

lǎo

zhuāng

文中子及老庄

jīng

zǐ

tōng

dú

zhū

shǐ

经子通读诸史

kǎo

shì

xì

zhī

zhōng

shǐ

考世系知终始

zì

xī

nóng

zhì

huáng

dì

自羲农至黄帝

hào

sān

huáng

jū

shàng

shì

号三皇居上世

táng

yǒu

yú

hào

èr

dì

唐有虞号二帝

xiāng

yī

xùn

chēng

shèng

shì

相揖逊称盛世

xià

yǒu

yǔ

shāng

yǒu

tāng

夏有禹商有汤

zhōu

wén

wǔ

chēng

sān

wáng

周文武称三王

xià

chuán

zǐ

jiā

tiān

xià

夏传子家天下

sì

bǎi

zài

qiān

xià

shè

四百载迁夏社

tāng

fá

xià

guó

hào

shāng

汤伐夏国号商

liù

bǎi

zài

zhì

zhòu

wáng

六百载至纣亡

zhōu

wǔ

wáng

shǐ

zhū

zhòu

周武王始诛纣

bā

bǎi

zài

zuì

zhǎng

jiǔ

八百载最长久

zhōu

zhé

dōng

wáng

gāng

zhuì

周辙东王纲坠

chēng

gān

gē

shàng

yóu

shuō

逞干戈尚游说

shǐ

chūn

qiū

zhōng

zhàn

guó

始 春 秋 终 战 国

wǔ

bà

qiáng

qī

xióng

chū

五 霸 强 七 雄 出

yíng

qín

shì

shǐ

jiān

bìng

嬴 秦 氏 始 兼 并

chuán

èr

shì

chǔ

hàn

zhēng

传 二 世 楚 汉 争

gāo

zǔ

xìng

hàn

yè

jiàn

高 祖 兴 汉 业 建

zhì

xiào

píng

wáng

mǎng

cuàn

至 孝 平 王 莽 篡

guāng	wǔ	xìng	wèi	dōng	hàn
光	武	兴	为	东	汉
sì	bǎi	nián	zhōng	yú	xiàn
四	百	年	终	于	献
wèi	shǔ	wú	zhēng	hàn	dǐng
魏	蜀	吴	争	汉	鼎
hào	sān	guó	qì	liǎng	jìn
号	三	国	迄	两	晋
sòng	qí	jì	liáng	chén	chéng
宋	齐	继	梁	陈	承
wèi	nán	cháo	dōu	jīn	líng
为	南	朝	都	金	陵

běi

yuán

wèi

fēn

dōng

xī

北元魏分东西

yǔ

wén

zhōu

yǔ

gāo

qí

宇文周与高齐

dài

zhì

suí

yī

tǔ

yǔ

迨至隋一土宇

bù

zài

chuán

shī

tǒng

xù

不再传失统绪

táng

gāo

zǔ

qǐ

yì

shī

唐高祖起义师

chú

suí

luàn

chuàng

guó

jī

除隋乱创国基

èr

shí

chuán

sān

bǎi

zài

二十传三百载

liáng

miè

zhī

guó

nǎi

gǎi

梁灭之国乃改

liáng

táng

jìn

jǐ

hàn

zhōu

梁唐晋及汉周

chēng

wǔ

dài

jiē

yǒu

yóu

称五代皆有由

yán

sòng

xìng

shòu

zhōu

chán

炎宋兴受周禅

shí

bā

chuán

nán

běi

hùn

十八传南北混

liáo

yǔ

jīn

dì

hào

fēn

辽与金帝号纷

dài

miè

liáo

sòng

yóu

cún

迨灭辽宋犹存

zhì

yuán

xìng

jīn

xù

xiē

至元兴金绪歇

yǒu

sòng

shì

yī

tóng

miè

有宋世一同灭

bìng

zhōng

guó

jiān

róng

dí

并中国兼戎狄

jiǔ

shí

nián

guó

zuò

fèi

九十年国祚废

míng

tài

zǔ

jiǔ

qīn

shī

明太祖久亲师

chuán

jiàn

wén

fāng

sì

sì

传建文方四祀

qiān

běi

jīng

yǒng

lè

sì

迁北京永乐嗣

dài

chóng

zhēn

méi

shān

shì

迨崇祯煤山逝

qīng

tài

zǔ

yīng

jǐng

mìng

清太祖应景命

jìng

sì

fāng

kè

dà

dìng

靖四方克大定

zhì

shì

zǔ

nǎi

dà

tóng

至世祖乃大同

shí

èr

shì

qīng

zuò

zhōng

十二世清祚终

dú

shǐ

zhě

kǎo

shí

lù

读史者考实录

tōng

gǔ

jīn

ruò

qīn

mù

通古今若亲目

kǒu

ér

sòng

xīn

ér

wéi

口而诵心而惟

cháo

yú

sī

xī

yú

sī

朝于斯夕于斯

xī

zhòng

ní

shī

xiàng

tuó

昔仲尼师项橐

gǔ

shèng

xián

shàng

qín

xué

古圣贤尚勤学

zhào

zhōng

jìng

dú

lǔ

lùn

赵中令读鲁论

bǐ

jì

shì

xué

qiě

qín

彼既仕学且勤

pī

pú

biān

xuē

zhú

jiǎn

披蒲编削竹简

bǐ

wú

shū

qiě

zhī

miǎn

彼无书且知勉

tóu

xuán

liáng

zhuī

cì

gǔ

头悬梁锥刺骨

bǐ

bù

jiào

zì

qín

kǔ

彼不教自勤苦

rú

náng

yíng

rú

yìng

xuě

如囊莹如映雪

jiā

suī

pín

xué

bù

chuò

家虽贫学不辍

rú

fù

xīn

rú

guà

jiǎo

如负薪如挂角

shēn

suī

láo

yóu

kǔ

zhuō

身虽劳犹苦卓

sū

lǎo

quán

èr

shí

qī

苏老泉二十七

shǐ

fā

fèn

dú

shū

jī

始发愤读书籍

bǐ

jì

lǎo

yóu

huǐ

chí

彼既老犹悔迟

ěr

xiǎo

shēng

yí

zǎo

sī

尔小生宜早思

ruò

liáng

hào

bā

shí

èr

若梁颢八十二

duì

dà

tíng

kuí

duō

shì

对大廷魁多士

bǐ

jì

chéng

zhòng

chēng

yì

彼既成众称异

ěr

xiǎo

shēng

yí

lì

zhì

尔小生宜立志

yíng

bā

sù

néng

yǒng

shī

莹八岁能咏诗

mì

qī

sù

néng

fù

qí

泌七岁能赋棋

bǐ

yǐng

wù

rén

chēng

qí

彼颖悟人称奇

ěr

yòu

xué

dāng

xiào

zhī

尔幼学当效之

cài

wén

jī

néng

biàn

qín

蔡文姬能辨琴

xiè

dào

yùn

néng

yǒng

yín

谢道韞能咏吟

bǐ

nǚ

zǐ

qiě

cōng

mǐn

彼女子且聪敏

ěr

nán

zǐ

dāng

zì

jǐng

尔男子当自警

táng

liú

yàn

fāng

qī

sùì

唐刘晏方七岁

jǔ

shén

tóng

zuò

zhèng

zì

举神童作正字

bǐ

suī

yòu

shēn

yǐ

shì

彼虽幼身已仕

ěr

yòu

xué

miǎn

ér

zhì

尔幼学勉而致

quǎn

shǒu

yè

jī

sī

chén

犬守夜鸡司晨

gǒu

bù

xué

hé

wèi

rén

苟不学曷为人

cán

tǔ

sī

fēng

niàng

mì

蚕吐丝蜂酿蜜

rén

bù

xué

bù

rú

wù

人不学不如物

yòu

ér

xué

zhuàng

ér

xíng

幼而学壮而行

shàng

zhì

jūn

xià

zé

mín

上致君下泽民

yáng

míng

shēng

xiǎn

fù

mǔ

扬名声显父母

guāng

yú

qián

yù

yú

hòu

光于前裕于后

rén

yí

zǐ

jīn

mǎn

yíng

人遗子金满籝

wǒ

jiào

zǐ

wéi

yī

jīng

我教子唯一经

qín

yǒu

gōng

xì

wú

yì

勤有功 戏无益

jiè

zhī

zāi

yí

miǎn

lì

戒之哉 宜勉力